

Nr 383.

Av herr **Pettersson** i Hällbacken **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 142, med förs ag till lag om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 142 vid årets riksdag föreslås vissa ändringar i lagen om rätt för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område. Nu gällande lag rörande denna sak torde för var och en, som sysslat med den praktiska tillämpningen därav, visat, att en omarbetning av densamma i flera viktiga hänseenden är önskelig. Det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget, grundat som det synes på erfarenhet från tillämpningen av gällande bestämmelser på detta område, torde väl också vinna riksdagens bifall.

Vid genomläsandet av lagförslaget har jag dock funnit, att en enligt mitt förmenande synnerligen viktig omständighet förbisetts, nämligen att, därest jordägaren äger någon som helst andel i den s. k. ensittarelägenhetens bostadsbyggnader, lösningsrätt enligt 1 § är utesluten. Då det inte är ovanligt, att den s. k. ensittaren eller hans företrädare erhållit vissa byggnadsmateriel av jordägaren till husens uppförande mot villkor, att jordägaren skulle äga viss andel i byggnaderna, synes det rättvist, att även sådan ensittare tillerkännes rätt att friköpa lägenheten. I flera av mig kända fall finnes i arrendekontrakten utsagt, att jordägaren äger större eller mindre andel i husen för tillsläppt timmer och eventuellt annat byggnadsmateriel, medan övriga delen tillhör ensittaren för av honom inköpt materiel och utfört arbete. En annan icke ovanlig företeelse är, att då jordägaren bidragit med vissa materialer till husens uppförande, han genom bestämmelse i arrendekontraktet förbehåller sig, att, då kontraktstiden är utgången, husen skola mot eller utan erläggande av särskilt vederlag tillfalla honom eller hans rättsinnehavare.

Därest Kungl. Maj:ts proposition nr 142 bleve upphöjd till lag, synes en ensittare i det först tagna exemplet jämlikt 1 § icke få rätt att friköpa sin lägenhet, men väl ensittaren i det andra exemplet med stöd av 3 §.

Sådan bestämmelse bör rättvisligen införas i lagen, att jämväl ensittare, som äger större andel i bostadsbyggnad å det område, han under nyttjanderätt besitter, kan göra lösningsrätt gällande. Såsom lämplig begränsning skulle kunna stadgas, att ensittaren skall äga mer än hälften i byggnaden för att lösningsrätt skall inträda.

Därest av mig påkallade jämkningar i berörda proposition skulle vinna an-

slutning får jag värdsamt anhålla, att vederbörande utskott måtte i lagtexten inarbeta nödiga ändringar.

På grund av vad sålunda anförts får jag värdsamt hemställa,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna lagen med förslag om rätt för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område m. m., att även nyttjanderättshavare, som äger mer än hälften i på sådant område uppförd bostadsbyggnad, erhåller rätt tillösa sig marken och den andel i därå uppförda byggnader, som kan tillkomma jordägaren.

Stockholm den 31 mars 1925.

Gust. Pettersson.
i Hällbacken.

Ivar Englund.

Fr. Sundström.
